Καλογρέζα 1-10-1987 | Οραμα-Μαρτυρία

Νίκος Κουφόπουλος

Εγενόμην εν πνεύματι εν τη Κυριακη ημερα,
ενώ ο βλακας νομιζα πως ητανε Δευτερα,
και ήκουσα φωνήν οπίσω μου μεγάλην ως σάλπιγγος λεγούσης:
“Ο βλέπεις γράψον εις word, και πέμψον ταις …Μενούσης”.
Οπα λεω, κατι γινεται, αυτό τραγουδι είναι.
Μαλλον ηπια πολύ, σκέφτηκα, μα η φωνη μου λεει: “Μείνε”.
Και εκει επεστρεψα βλέπειν την φωνήν ήτις ελάλει,
και επαθα ρε μαγκες, πλακα μεγαλη.

Εν μεσω επτα λυχνιών, ομοιον Υιω Ανθρωπου,
μου λεει: “Γραψε ό,τι πω ατακα κι επι τοπου”.
“Δικε μου”, λεω, “ αμα θες, πεστα στη γλωσσα τη δικια μας,
για να καταλαβαινουνε, ρε συ, και τα παιδια μας”.
Μου λεει: “Ενταξει, ανοιξε αμεσως το PC σου.
Στη Βαβυλωνια να τα βαλεις αυτά, στη στηλη την δικη σου”.
Του λεω: “Φιλε εγινε. Στο υποσχομαι. Θα γινει”.
Και του εβαλα μια ρακη, μιλωντας, να την πινει:

“Είναι κάτι σταυροδρόμια που συναντιόμαστε και ύστερα χανόμαστε…” *1

Ραντεβού στο άλσος…

Α: Χαχαχα ήρθατε; Εγινε και κάτι πάνω; Άκουσα ειδήσεις και κατάλαβα;
Β: Ναι μικροσυμπλοκή. Ε, τι να γίνει στη Σαλόνικα, μεγάλη; Χαχαχαχα.
Α: Εσύ ρε μικρέ από κοντά; Να κοιμάσαι ρε και λίγο γιατί η επανάσταση δεν προειδοποιεί και μπορεί να τη χάσεις στο χασμουρητό.
Μ: Κάνε μας τη χάρη με τα αστεία σου ρε βλάχο.
Β: Μας “πήρανε” τη μηχανή αλλά ήρθαμε με αμάξι. Το “πήραμε”

από τη Σοφίας. Τρείς ώρες κάναμε από πάνω και θέλει λάστιχα.
Α:Το γάμησες ε; Αυτό είναι ρε φίλε το Celica το 1600; Μπράβο ρε. Ο μικρός μαζί ε; Ψύχραιμος και τουμπεκής;
Β: Ο καλύτερος αλλά δεν με αφήνει να κοιτάω γκόμενες. Αποσπώμαι λέει. Το Celica θα το πάρεις αργότερα εσύ.
Α: Οκ θα πάμε τελικά απόψε. θα ερθουν και οι αλλοι αναγκαστικά γιατι εχουμε συναντηση σημερα να πουμε πραγματα. Παίρνεις εσύ το πεζώ. 504 είναι τελικά θα ανοίξει εύκολα και μπαίνω οδηγός στο Toyota εγώ.
Μ: Πεντε ρε πουστη μου; Καλα, δυο λεπτα δουλεια είναι βεβαια. Εγώ θα μπω στο πεζω με τον Β. Ποιος να φέρει τα πράγματα; Να πάω εγώ; Οκ. Τα σορτ;
Α: Φέρε δύο σορτ εννιάρια. Τα παραμπέλουμ τα έχετε πάνω σας έτσι δεν είναι;
Β: Φέρε και κανά κουφέτο να γεμίσουμε. Πρώτα θα πάμε να φάμε σεφταλιές σε ένα Κύπριο που φτιάχνει καλές, να κουβεντιάσουμε κιόλας.
Μ: Σκατά θα φάμε παλι σήμερα; Πατσά και μαλακιές τρώτε και χέζετε συνέχεια μαλάκες.
Α: Ασε ρε με το τσίζμπεργκερ, φλώρε, και με τα τοστ.
Β: Λοιπόν μάγκες έρχονται «λαϊκοι» και καριόλια εδώ στο άλσος και ζευγαράκια. Να φεύγουμε. Θα περάσω από την «πάνω» να δω που βρίσκονται οι μπάτσοι σήμερα γιατί αλλάζουν βάρδια σε λίγο. Τους ακούω καλά πλέον και τους γράφω όλο το 24αωρο.
Α: Εγώ θα σας περιμένω με τους άλλους. Κανονικά θα έπρεπε να πάμε οι τρείς μας αλλά θέλει και κουβέντα με σεφταλιές ο Β. Πέντε άντρες σε ένα αμάξι. Κάρφωμα πολύ. Τελος πάντων.
Β: Πες στο μικρό να φέρει την ξαδέρφη του να ανακατευτούμε…
Μ: Αι γαμήσου αφροδισιακέ.
Α,Β: Χαχαχαχαχαχαχαχαχαχαχα.
Α: Έφυγα.
Β: Χέζω και φεύγουμε. Αντε γεια τα λέμε αργότερα (Ο Β. ειχε μονιμο προβλημα με το εντερο του).

Δυο ώρες αργότερα…

Α: Πέντε άντρες με πιστόλια σε ένα αμάξι! Έλα μουνί στο τόπο

σου.
Β: Μη λές για μουνιά, είναι μικρά παιδιά εδώ.
Μ: Αντε γαμηθείτε εσεις και τα μουνια. Πάμε για δουλειά θα σοβαρευτείτε;
Δ: Χαλαρώστε. Είχαμε και διαδήλωση σήμερα και μοναστηράκι.
Α: Πουλήσαμε;
Ε: Εκατόν είκοσι ΑΝΑΡΧΙΕΣ. Με άκουγαν μέχρι το θησείο.
Μ: Πάλι εργατικά συμβούλια και γενικευμένη αυτοδιεύθυνση φώναζες ε;
Ε: Οχι, θα φώναζα για τον Νίτσε και τον Καμύ. Αντε κορόιδο έχεις τσιμπήσει από το βλάχο.
Β: Περνάμε από τους μπάτσους τώρα στη Κατεχάκη.
Ε: Πάλι από εκεί;
Μ: Είναι καθιερωμένο αυτό πριν τις δουλειές για να συγκροτήσουμε την ένταση.
Α: Καλά μην ιδεολογικοποιούμε τις μαλακίες μας. Πάμε γιατί το θελει ο μικρός και γιατί τσαμπουκαλεύεται έτσι και ο Β. Γουστάρουν έτσι αλλά δεν είναι έτσι.

Περνάνε Κατεχάκη, έξω από τους μπάτσους …

Β: Πιο πάνω μετά το κτίριο βλέπω τροχονόμο στα φανάρια.

Σταματάει ανοίγει το παράθυρο και ζητάει φωτιά από τον τροχονόμο. Ο άνθρωπος καταλαβαίνει τα πάντα, αρνείται ευγενικά και σαν νοήμων οικογενειάρχης, ξεχνάει τη σκηνή.

Ταβέρνα…

Σεφταλιες όλοι. Ο μικρός σαλάτα.

Α: Τελικα θα παμε ολοι για την Μοτορολα, και αυτό δεν είναι αισθητικο ρε μαγκες. Πεντε ατομα για κλοπη αυτοκινητου αντι για δυο ; Να τους αφησουμε τους αλλους.
Β: Μεχρι να τους αφησουμε θα το εχουμε παρει. Και μην ξεχνας εχουμε και το Celica.
Μ: Γαμησε τα. Πεντε ατομα. Και μενα δεν μου παει. Σαν την 17 Ν θα ειμαστε ρε πουστη μου που πανε πεντε ατομα για ένα Βαν, που θελει μισο ατομο με ειδικες αναγκες.

Α: Ξερεις γιατι πανε τοσοι; Όχι για να το κλεψουνε, αλλα για να το κουβαλησουνε.
Β: Αυτοι εκλεψαν την HONDA την Ν την 400αρα !!!Ακου να δεις !!! Αυτή την αφηνουν ξεκλειδωτη οι ιδιοκτητες. Είναι για εκδρομες μονο.
Ε: Μη λετε μαλακιες είναι επαγγελματιες….Χαχαχα…Μπαινουν πεντε ατομα σε τραπεζα που εχει δυο ενεργα ταμεια !!! Χαχαχα…
Α: Τα μετρανε μεσα μαλλον, δεν τα εχουν μετρησει πριν…Χαχαχα…Εδώ ειχαν κανει ενεργεια με το 128 το Φιατ και μπηκαν τέσσερεις μεσα!!! Πως ξεκινησε ενας θεος ξερει.
Β: Εσυ χοντρε με τι αμαξι θα πηγαινες;
Α: Ρωτα ολους κι εγω θα πω τελευταιος.
Β: Ακουω συντροφοι…Χαχαχαχα
Μ: Φιατ 127 συν παπακι.
Δ: Giulietta για τεσσερα ατομα.
Ε: Mini cooper συν παπακι λογω Σολωνος.
Α: Η Σολωνος μεχρι Μασσαλιας ρολαρει. Αν μπεις Μασσαλιας πας οπου θες.
Β: Στο θεμα μας χοντρε. Για πες.
Α: Κοιταξε, μιλαμε για δουλειες τωρα όχι για τα αυτοκινητα τα δικα σου Λαμπορκγινι , τζαγκουαρ κλπ.
Β: Πες ρε μαλακα τωρα. Αρχισες το παραμυθι;
Α: Φιατ 125. Τέσσερεις μεσα. Τι να κλασει το Galant.
Β: Τι ειπε ο ανθρωπος τωρα; Ρε δεν το περιμενα απο σενα. Που το ξερεις το 125 ρε αρχιδι εσυ ;
Α: Ολες οι δουλειες στη Ρωμη με αυτό γινονται. Ασε που εχει παρει και ραλυ. Ψαχνομουνα με αυτό. Το οδηγησα φιλε. Δυσκολο σαν αλογο που δυστροπει.
Β: Μενω μαλακας. Μπραβο χοντρε. Αυτό είναι για εσας τους τρομοκρατες το αυτοκινητο. Το ξερω καλα. Λοιπον ξεκιναμε ; 1ον Τι εγινε με τον «χεστη»; 2ον Επαρχια ή κεντρο για λευτα ; 3ον Λατομεια –εχουμε παει με τον Μ θα σας πουμε- και 4ον Επομενα χτυπηματα.
Μ: Το ξερετε ε; Επιανε ο «χεστης» τον χοντρο και τον παρακαλουσε να μην βαζουμε άλλες βομβες γιατι τον παρακολουθουσαν ελεγε. Επιανε μετα εμας και μας ελεγε τα ιδια.

Του ειπαμε να μην μας ξαναπιασει στο στομα του.
Β: Τον πηρα κι εγω και του μιλησα αυστηρα. Δεν θα συνεχισει τη μουρμουρα. Καλα οι αλλοι γιατι τον παιρνουνε;
Α: Είναι κλειδαρας. Ο καλλιτερος της περιοχης. Ο μαλακας αντι να το εκμεταλλευτεί καθεται και φοβαται. Ενώ θα τον πιασουν. Σιγουρα θα εχουν κατι οι μπατσοι γι αυτόν.
Β: Από Σεπολια μαλλον.
Α: Μαλλον καποια μαλακια θα είναι παντως γιατι δεν θελει να ακουει για τα αλλα.
Β: Τελος. Επαρχια με χοντρο, εμενα και έναν οδηγο. Ενας στο φουσκωτο κι ενας στο Βαν στη στερια. Πότε ;
Ε: Εχω διαφορα περιεργα. Από βαφτισια μεχρι πανελλαδικα, οποτε Νοεμβριο.
Α: Και Δεκεμβριο. Ο χειμωνας είναι συμμαχος αλλα πριν τα χριστουγγενα.
Δ: Κι εγω για Δεκεμβριο.
Β: Ολοι. Εσυ Μ θελεις αυριο ε; Δεν σε βλεπω καλα.
Μ: Αντε γαμησου ρε μαλακα.
Β: Χαχαχαχαχα…
Ε: Μολις τελειωσουμε από δω ρε συνεχιζουμε. Θα βρουμε καπου να στανιαρουμε. Σε καμια πατλιά(*2). Θα μας γαμησει ο Νετσγιεφ αν δει να καθομαστε τοσες μερες, Χαχαχα…
Μ: Αστεια. Μαλακες. Υποκαταστατο της ανολοκληρωτης ζωης. Παρεκλιση να αποφυγουμε την πραγματικοτητα.
Δ: Τι ειπες τωρα ρε φιλε!!!…
Β: Για τα λατομεία μια ενημερωση: Πήγαμε με τον Μ σε αρκετα. Κάναμε μια εκστρατεία και μαζέψαμε πολύ πράγμα από ότι ξέρετε μα έτυχε και ένα συμβάν με φύλακα.
Α: Τον Μ τον έχεις φορτώσει. Θα πρέπει να σταματήσουν οι εκστρατείες δεν είναι φυσικό αυτό που γίνεται.
Β: Τι θες να πείς ότι ειμαστε ψυχασθενείς.
Α: Λέω πως δεν μπορουμε να λειτουργούμε έτσι. Μιλήστε και οι άλλοι ρε μάγκες.
Δ: Αφου έχουμε τόσα πράγματα δεν υπάρχει ανάγκη να τρέχουμε συνέχεια. Και εσυ Μ να αρνείσαι. Δεν είναι μανιέρα αυτό που κάνουμε.
Β: Ωραία θα ρωτάω την ομάδα πρώτα. Αυτό θέλετε;

Ε: Ναι αυτό θέλουμε. Πάμε για τα επόμενα κτυπήματα τώρα. Εγώ προτείνω να κτυπήσουμε την πληροφορική, τη σύγχρονη τεχνολογία
Μ: Κυριαρχία και τεχνολογία δημιουργούν στην κοινωνία τείχος αποκλεισμένων μεταξύ των κατόχων τη γνώση και των άλλων. Πέρα από αυτό η σύγχρονη τεχνολογία στα χέρια των μπάτσων θα δώσει υπεροχή στο κράτος επιτήρησης.Τωρα παρακολουθούμε εμεις τους μπάτσους σε λίγο με την τεχνολογία δεν θα μπορουμε να βγούμε από τα σπίτια μας.
Α: Που χτυπάμε;
Μ: Να ξεκινήσουμε από τη γνωστή εταιρεία.
Δ: Και εγω αυτή είχα υπόψη μου.
Α: Είναι προωθημένο κτύπημα για να την καταλάβει ο κόσμος. Πόσοι έχουν κομπιούτερ εδώ; Πολύ λίγοι. Αλλά δεν πειράζει Μιλάμε για το μέλλον.
Δ: Μην την πάθουμε σαν το Μινιόν που πήγαν οι άλλοι και το έκαψαν ενάντια στην εμπορευματοποίηση και στον καταναλωτισμό και τελικά ήταν απώλεια για τους φτωχούς καταναλωτές και άφησε ανέργους εκατοντάδες.
Α: Λές να πάθουμε τέτια ζημιά. Θα πούμε αν μας πιάσουνε ότι τα λέει και ο Μπονάνο στην Ιταλία αυτά για να ψαρώσουνε… Χαχαχα…
Μ: Κανονική καταστροφή όχι συμβολικά. Να δείξουμε τη σοβαρότητα.
Α: Ναι ρε τι συμβολικα. Σαν τον ΕΛΑ θα κάνουμε που έχει γαμήσει τα καλάθια με τα κουλούρια και τα καφάο;
Β: Εχω μάθει ότι πηγαίνουν με αστικό στις δουλειές.
Δ: Ναι η οδήγηση είναι μέχρι μιας ηλικίας. Χαχαχαχα…
Μ: Οκ το κοιτάω με τον χοντρό. Στις στήλες του Ολυμπίου Διός κοντά είναι. Και έχει σεκιούριτι μέσα.
Α: Καλά θα του κάνουμε νόημα να ανέβει όροφο.
Μ: Οπως στη Λαχαναγορά.
Β: Α ρε κολοπαιδα, δεν μπορώ να καταλάβω. Όπου φοβάμαι εγώ δεν φοβάστε εσείς και όπου δεν φοβάμαι εγώ φοβάστε εσείς.
Α: Γι΄αυτό είμαστε έξω εμείς…
Μ,Α,Δ,Ε: Χαχαχαχαχαχαχαχααχαχαα…
Β: Ελα κοφτε το. Αυτά τα κτυπήματα που κάναμε έγιναν απανωτά και πρέπει να συνεχίσουμε. Εγώ έδωσα το ένα ΟΥΖΙ στους άλλους και μου είπαν μπράβο ρε πόσοι είστε; Είστε πολύ οργανωμένοι

και τα τοιαύτα.
Μ: Εχουμε τον περισσότερο οπλισμό και εκρηκτικά που δεν έχει κανένας αυτή τη στιγμή και είναι και μια δυνατότητα για το που θα πάμε σαν προοπτική.
Α: Να ανοίξουμε και να δημιουργήσουμε ρεύμα, κίνημα ένοπλο και όχι οργάνωση. Το κλειστό είναι εύκολο. Να κάνουμε εμείς μόνο δεν λέει. Μην παραμυθιαζόμαστε μόνοι μας επειδή η κοινωνία βλέπει αυτά που κάνουμε σαν τον κινηματογράφο.
Ε: Το υποκείμενο ποιο είναι; Το αναρχικό που το έχουμε ή το εργατικό-κοινωνικό.
Μ: Οι άλλοι επειδή στο δρόμο είναι άσχετοι επιχειρησιακά πιθανόν να έχουν το πολιτικό αλλά και αυτό είναι παραδοσιακό. Κάνουν ενέργειες για την κοινή γνώμη και όχι για την κοινωνία. Να οπλίσουμε τους δικούς μας πρώτα μαζικά να δούμε τις δυνατότητες του δικού μας υποκειμένου μιας και τα βασικά στοιχεία της παραβατικότητας τα έχει ο χώρος
Α: Πρέπει να το προσέξουμε αυτό με τις ληστείες. Επειδή είναι εύκολο μπορεί να οδηγηθούμε σε άλλους ατραπούς ειδικά όσοι θα αρχίσουν τώρα.
Μ: Πρέπει να βγάλουμε ανακοίνωση που να λέει ότι όλα τα απαλλοτριωθέντα πάνε στην οργάνωση ή στην κοινωνία ουτε μια δραχμή σε μας. Αλλιώς στη Α΄ πτέρυγα με τους απατεώνες.
Α: Εντάξει κάτι να παίρνουμε δεν είναι εποχή Ντουρούτι.
Μ: Ουτε το σάντουιτς πριν τη δουλειά. Εγώ λεφτά από δουλειά δεν ξαναπαίρνω μοιραστείτε το μερίδιο μου.
Α: Ρε συντροφε, ένα 10% ρε φίλε έχουμε «οικογένειες» και δεν έχουμε δουλέψει ποτέ.
Μ: Στα αρχίδια μου χοντρέ να κάνεις δουλειές για την επιβίωση άλλες και ΄γώ μέσα ειμαι. Χθες δεν σου δωσα το μεριδιό μου; 800.000 δραχμες δικό σου!
Α: Δουλειές με σένα δεν ξανακάνω και μη σε δώ να κάνεις με άλλους. Αντε με τον γελοίο τον Τσερνιτσέφσκι, μαλάκα. Εγώ στον έμαθα για να ξεφύγουμε από την αναρχία, αυτή τη μητέρα της νοικοκυροσύνης με τις συντρόφισσες-οι.
Δ: Ελα ρε, ηρέμησε.
Μ: Όχι δεν ηρεμώ. Σε λίγο θα μιλάμε και για γκόμενες εδώ πέρα και για ευδαιμονισμό. Ηδη αρχίζουμε δειλα-δειλα και πίνουμε

ποτάκια. Γυμναστηριο από πότε έχει να πάς;
Α: Οκ, δουλειές επαναστατικές μόνο για την οργάνωση και την κοινωνία. Εσυ Β τι λές.
Β: Βρίσκω από άλλου.
Δ: Συμφωνούμε όλοι.
Α: Καλώς. Μακάρι να μη μας κάψει ο θεός. Θα γαμηθούμε να επιβιώσουμε. Διπλη βάρδια δηλαδη;
Μ: Είμαι αμετακίνητος.
Ε: Εντάξει χαλάρωσε. Στα εργατικά συμβούλια αύριο δεν θα υπάρχει χρήμα.
Α: Σοβαρά ρε και εμεις τι θα κάνουμε;
Δ: θα δουλεύουμε όλοι μαζι με τις συντρόφισες και θα χαιρομαστε την εργασία τραγουδώντας τη διεθνή γιαυτο το καλό που μας βρήκε της αμίσθωτης εργασίας. Χαχαχα…
Μ: Καλα καλά, καφενόβεια αστεία. Τα ακουω στην αγορα τη νύχτα που πάω αναγκαστικά με το χοντρό για πατσά και τρώει όλο στιφάδο. Δεν ντρέπεσαι ρε να κυκλοφορείς;
Α: Ρε γελοίε χοντρό με έβγαλε ο «χέστης», επειδή πεινάει και το λέει παντού. Πάμε ένα 60άρι στο τετράγωνο; Αντε με το μονόζυγο ψυχάκια. Εχεις φουσκώσει και καρφώνεσαι το ξέρεις;
Μ: Πες τι συμφωνήσαμε.
Α: Τελειώνουμε με αυτό που το έχουμε από πριν το 80 αφού συμφωνήσαμε στη γραμμή του Μ : Η ληστεία δεν είναι επαναστατική. Η ιδιοκτησία είναι κλοπή και η κλοπή είναι ιδιοκτησία. Όποιος ντρέπεται να λέει ότι είναι κλέφτης έχει τον οίκτο μας. Όποιος, θέλει να λέγεται επαναστάτης ληστής την περιφρόνησή μας. Μόνο όταν τα απαλλοτριωθέντα πάνε όλα στην κοινότητα τότε ο θαυμασμός μας είναι γαλαντόμος. Πάμε στο άλλο;
Β: Λοιπόν μάγκες εγώ συμφωνώ να ανοίξουμε γιατί θα έχουμε και μεγαλύτερη ευρύτητα χώρου να κινούμαστε σε όλη την Ελλάδα. Εγώ σαν παράνομος για παράδειγμα αυτό με βολεύει
Δ: Είναι και ο κρατισμός και το κεφάλαιο που αναδιαρθρώνονται με γοργούς ρυθμούς και δημιουργούνται συνεχώς νέα υποκείμενα. Στο χώρο μας το ένοπλο χάνει συνεχώς τη δημοφιλία του και αυτό θα συμβεί και στην κοινωνία. Ο χώρος και οι δυνάμεις μας σε μαζικό επίπεδο είναι πολύ μεγάλες τώρα αλλά το 80 τελειώνει,

το βιοτικό επίπεδο ανεβαίνει κατακόρυφα μαζί με τον καταναλωτισμό και την εξατομίκευση. Το πανκ συμβολίζει και νοηματοδοτεί το τέλος των αφηγήσεων.
Α: Συμφωνώ. Δεν υπάρχει μέλλον δεν υπάρχει άλλη κοινωνία.

Μοτορόλα… *3

Β: Λοιπόν περάσαμε από το αμάξι. Το είδατε. Το πεζώ έχει μεγάλη Μοτορόλα στο πορτμπαγκάζ.
Α: Φύγαμε θα τους γαμήσουμε όλους.

Πλησιάζουν και παρκάρουν δίπλα στο πεζώ.

Κατεβαίνει ο Β το ανοίγει σε 20 δεύτερα μπαίνει και ο Μ και φεύγουν για Καλογρέζα να ανοίξουν και να πάρουν τη Μοτορολα που βρισκεται στο πορτμπαγκάζ. Όλα γίνονται γρήγορα . Στο δρόμο δύο κλεμμένα αυτοκίνητα “Α εθνικής”. Φτάνουν στη Καλογρέζα και παρκάρουν όπως πρέπει. Το ένα μακριά από το άλλο σε επίπεδο βολής.

Μονο που υπαρχουν καποια μικρα προβληματα…

Β: Δεν ανοίγει ρε φίλε το πορτμπαγκάζ είναι δυνατόν! Φώναξε το χοντρό.
Α: Ούτε με κατσαβίδι; Δεν πήραμε το ελβετικό γιατί μπουρδέλο κλειδαριές εχει το πεζώ μπροστα. Στο γαμημένο το πορτμπαγκάζ θα κολλήσουμε!

Το πορτομπαγκαζ όμως δυστυχως αρνείται να ανοιξει…

Α: Έχουμε 15 λεπτά εδώ και από τα γυρω παράθυρα θα ανοίξουν κάνα φώς. Να΄χουμε το νου μας. Λέω να φύγουμε.
Β: Θα χάσουμε τη Μοτορόλα τρελλός εισαι; Πάω με το μικρό στην «κάτω» να πάρουμε σκύλα.
Α: Θα ξημερώσουμε ρε πούστη μου πάλι.

Μισή ώρα αργότερα:

Α: Πάλι τα ίδια. Υπερβολικός θόρυβος για το κολοπορτμπαγκαζ.
Ε: Τι κάνουμε; Πάω και εγώ εκεί.

Α: Πέστους σε δεκα λεπτα φεύγουμε και να πάρουν τα 9άρια τα κοντά από μας και να τα πάνε στην «κάτω».

Επαφη με τους μπατσους…:

Α: Φιλε περιπολικό.
Δ: Το ειδα.
Α: Τους εχουμε. Αλλα σκεφτομαι μηπως γλυτωσουν αυτοι και εμεις τον χαβαλε.
Δ: Κοιτανε σαν σαλεμενοι. Κι εγω σκεφτομαι πώς να γλυτωσουν.
Α: Κανουν το μαλακα παντως.

Το περιπολικο πηγαινει αργα. Ιδανική συνθήκη για επίθεση καταπάνω. Αλλά θα γίνει το συνήθης, δηλαδή οι μπάτσοι κατι αντιλαμβάνονται και στη συνέχεια την κάνουν και δεν αναφέρουν τιποτα για την κλήση.

Α: Να τους σκοτώναμε έτσι για μια Μοτορόλα ρε φιλε;
Δ: Όχι ρε.Αυτο λεω κι εγω.
Α: Ας τους αφησουμε να μπουνε στον κλοιο προς το πεζω.

Τους αφήνουν. Το περιπολικο μπαινει στον κλοιό προς το πεζώ. Οι μπάτσοι κατάλαβαν, κοιταζονται, και συνέχισαν για… τουμπεκί. Σώθηκαν θα έλεγαν μετά αλλά…

Αρχίζουν τα όργανα από τη αλλη μεριά

Α: Τι εγινε αρχισαν οι κουμπουριες;
Δ: Κοπαναμε, ερχονται κι αλλα καριολια.
Α: Αρχισαν γρηγορα οι δικοι μας απ΄τους αλλους.

Μπαμ και μπουμ οι κουμπουριές αυτοι με 38άρια οι άλλοι με παραμπέλουμ σίγουρη η έκβαση.
Ερχονται κι αλλα περιπολικα. Μισοαδειες γεμιστηρες.
Φευγουν σαν κυριοι ολοι. Όλοι;

Τελικά, όχι όλοι…

Μ: Τελειώνει ο γεμιστήρας. Β σε καλύπτω τρέξε στο γήπεδο και εσυ Ε στο δρόμο πάνω.

Αρχιζε να χαράζει. Τα γερόντια είχαν ξυπνήσει και στα μπαλκόνια έκαναν την παρουσία τους αισθητή.

Β: Λοιπόν μπαίνουμε σε σπίτι. Ξημέρωσε. Μας κύκλωσαν…
Μ: Σκαρφαλώνω εύκολα έλα.

Στο σπιτι…

ΑΑ: Ποιοι είστε;
Μ: Αναρχικοί, περάστε μέσα κυρία μου. Έχουμε πρόβλημα έξω θα καθίσουμε εδώ σαν οικογένεια και θα φύγουμε όταν φύγουν οι μπάτσοι. Μην ανησυχείτε καθόλου. Ωραία, ξυπνήστε τον άντρα σας.
Β: Λοιπόν φίλε ντύσου να πάς το παιδι στο σχολειο όπως λες και φέρε το αμάξι σου στο σπίτι. Θα το παρουμε εμείς και εγώ με το αμάξι δεν πιάνομαι. Εντάξει;
ΧΧ: Ενταξει. Εντάξει παιδιά.

Φεύγει ο οικογενειάρχης και πάει στο αμάξι με το παιδι (λυκειου) όπου «ξεχνάει» τον συναγερμό και πλάκωσαν οι μπάτσοι από παντού.
Ο κύριος είχε την οικογένειά του μέσα αλλά όταν άκουσε αναρχικοί δεν φοβήθηκε την ομηρεία.

Μπάτσοι παντού…

Β: Μικρέ να φύγεις. Θα συνεχίσω εγω φίλε. Φυλακή δεν ξαναμπαίνω.
Μ: Να βρούμε διέξοδο ή ολοκαύτωμα..
Β: Βρήκαμε. Εσύ έξω παραδίνεσαι και εγω φεύγω.

Έξω από την πόρτα: Αστυνομία παραδοθείτε

Β: Ελάτε πιο κοντά να ακούσετε την απάντηση.

Και οι σφαίρες έβγαιναν σαν τη δυνατή φωνή του ΟΧΙ που δεν μπορεί να γίνει ΝΑΙ.

Β: Βαράτε ρε, εγώ είμαι κερδισμένος. Βαράτε ..και ελεύθερος.

Τον Β τον τέλειωσαν στη διαδρομή οι δολοφόνοι του κράτους και ο κύριος του σπιτιού αλλά και οι πολίτες αυτής της χώρας ξαναγύρισαν στην κανονικότητα τους.

Την άλλη μέρα

Α: Δεν υπάρχει μέλλον, η μόνη λύση είναι η καταστροφή του συστηματος. Εγώ φίλε πάω εκεί.
Δ: Εχουμε συλλήψεις. Και εγώ πάω στην αλληλεγγύη και στα εργατικά σωματεία.
Α: Ωραία δώσε τα κλειδιά να μαζέψουμε τα πράγματα από τις γκαβάτσες και εγώ βγαίνω εκτός για ένα χρόνο. Θα μας ψάχνουνε. Εμένα σίγουρα.
Δ: Εγω θα ασχοληθώ με την πολιτική ανασυγκρότηση γιατι θα φάμε μεγάλη κριτική από το κίνημα.
Α: Ξέρεις την γνώμη μου για το κίνημα έτσι. Αγανακτισμένοι μικροαστοί που κλείνει το μαγαζί τους γαμησέ με .Τώρα ακόμα πιο βαθειά σύντροφε.
Δ: Κάνε ότι νομίζεις αλλά οδηγούμαστε σε τοίχο έτσι.
Α: Ε τι να γίνουμε αναρχικοί με εφημερίδα και περιοδικό και κανα στέκι για παραμυθία;
Δ: Ναι αλλά σε ένα άλλο επίπεδο. Πάρε τα κλειδιά ξέρω ότι είσαι της πρώτης σκέψης αλλά κάνε και τη δεύτερη μετά.
Α: Οκ άντε γεια σε μια βδομάδα αν όλα πάνε καλά θα είμαστε εντάξει.

Τα πράγματα όμως δεν πήγαν καλά…

Ο Α, και ο Δ βρεθήκαν μετά από 20 χρόνια τον Οκτωβρη του 2007 όταν είχαν παραγραφεί τα αδικήματα. Βρεθήκαν σε μπαρ καπου στα Εξαρχεια και ηπιαν Τζακ Ντάνιελς. Ηταν όλοι μαζί πλέον πολιτικά αλλά με απώλειες.

Δ: Καλά αναρχικοί αλλά κυριλέ με γραφεία και τηλέφωνα σε ένα άλλο επίπεδο και πολιτικά και όλα. Επιτέλους εχουμε κερδίσει.
Α: Ρε τι ωραία πάμε τώρα. Με τις μαλακιές χάσαμε χρόνια.
Δ: Για σκέψου να τα είχαμε αρχίσει από τότε και νάταν πολιτική η ρήξη με τον αναρχοχώρο.

Α: Ναι αλλά πως θα γινόταν αφού εμείς τον κάναμε με την επιμονή μας αναρχικό στο όνομα αλλά μπήκε από το παράθυρο η μαλακία αυτή.
Δ: Αμα δεν ξεφύγουμε από το μπατσοι-κλέφτες δεν έρχεται η ενηληκίωση.
Α: Αλλά να ξεφύγουμε εμείς τελείως δεν γίνεται τουλάχιστον οι νέοι που είναι πιο άθεοι και λιγότερο παραμυθιασμένοι.
Δ: Ναι είναι και πιο μορφωμένοι. Το έγκλημα που δεν αφήναμε να σπουδάζουν το πληρώνουμε. Η αριστερά παντού στα πανεπιστήμια.
Α: Ασε μη μου θυμίζεις τις μαλακίες μας.
Δ: Τρωγαμε τσιπουρες και λαβρακια. Τώρα γαύρο και αθερίνα και ευχαριστημένοι νάμαστε.
Δ: Βάλε ρε φίλε μπάρμαν το people are strage και το gans of pricston, βότκες σφηνάκι και να φύγουμε και δεν θα ξαναβρεθούμε ποτέ έτσι.
Α: Ναι ναι ποτέ. Ούτε θεοί ούτε μαλάκες. Έλα να σε φιλήσω…

Μετὰ ταύτα είδον, και ἰδοὺ θύρα ανεωγμένη εν τω ουρανω,
ενώ καπου μεσα μου, ενιωθα ένα περιεργο κενό.
Και η φωνὴ η πρώτη ην ήκουσα ως σάλπιγγος λαλούσης μετ᾽ εμού,
-και ενώ εγω ενιωθα να ειμαι στο χειλος ενός γκρεμου-,
λεγων: ”Ανάβα ωδε καi δείξω σοι α δει γενέσθαι μετὰ ταυτα”.
Σκεφτηκα προς στιγμην, ποιημα να εγραφα για τον Καφκα.
Του λεω: “ Αστα τωρα τα μετα, θα τα ξαναπουμε.
Παμε τωρα να τραγουδησουμε και να πιουμε.
Εχω πειραξει Μπρεχτ”, του λεω. “Μια ωραια ιστορια”.
“Ενταξει”, μου λεει, “μα ισως αυτό να είναι αμαρτια”:

Οι πειρατές… Οι αντάρτες…

(Διασκευή στην Μπαλάντα των πειρατών, του Μπέρτολ Μπρέχτ)

Με ποιήματα ξεφρενιασμένοι, κι από αστραπές λουσμένοι.
Από δαιμόνους φιλημένοι στις κορυφές ψηλών βουνών.
Ηλιοδαρμένοι αλλά εκεί. Κάποιοι από μας, είναι νεκροί.
Μα απομείναμε ορθοί. Λέμε τραγούδι των καιρών:
«Άνεμε πάρε μας μακριά, σε ορίζοντες αστραφτερούς.
Η θάλασσα για μας θεά. Κάψτε τους άλλους τους θεούς».

Κάμπος βαθύς και γη σπαρμένη. Λιμάνια, αγάπες, καπηλειά.
Κάθε στεριά μας είναι ξένη. Η θάλασσα για μας στεριά.
Πατρίδα μας και περιβόλι, το ανεμόδαρτο σκαρί.
Ποτέ δεν έχει αραξοβόλι. Ούτε σημαία στην κορυφή.
«Άνεμε πάρε μας μακριά, σε ορίζοντες αστραφτερούς.
Η θάλασσα για μας θεά. Κάψτε τους άλλους τους θεούς».

Ο ουρανός ο σύντροφος μας , μας έχει πάντα ξαστεριά.
Και ο γαρμπής ο αδελφός μας, μας έχει πρίμα τα νερά.
Τα βράδια όλα του Απρίλη, τα αστέρια εμάς μας αγαπούν.
μήνυμα η θάλασσα έχει στείλει: Οι αντάρτες πρώτοι να διαβούν.
«Άνεμε πάρε μας μακριά, σε ορίζοντες αστραφτερούς.
Η θάλασσα για μας θεά. Κάψτε τους άλλους τους θεούς».

Γλυκά τα κύματα μας στέλνουν, στα κάτω ουράνια το σκαρί.
Στης αστραπής το φως κοιτάμε, μια νέα όμορφη ακτή.
Άνεμοι παίρνουν το τιμόνι. Οι δαίμονες μας οδηγούν.
Αντάρτες, πειρατές, δαιμόνοι, όλοι μαζί πια τραγουδούν:
«Άνεμε πάρε μας μακριά, σε ορίζοντες αστραφτερούς.
Η θάλασσα για μας θεά. Κάψτε τους άλλους τους θεούς».

***1.** Στιχος από τραγουδι των Κατσιμιχαίων.
***2.** Πατλιά (Πατουκλιά): θαμνώδης περιοχή διπλα σε δρομο με σκιά, ιδανικη για ολιγόωρη ξεκουραση.
***3.** Συσκευη ασυρματη που συνομιλουσαν μεταξυ τους οι αστυνομικοι.

Υ.Γ. 1. Επιλογή γραμματοσειράς : Ν. Σ.
Υ.Γ. 2. Εδώ Ελεύθερα Εξάρχεια